

hedde efkes, Lieven Heer (gerard van maasakkers)

hedde efkes, Lieven Heer
ik kan 't oe mer beter zelf zeggen
't kumt eigenlijk hier op neer
't is lastig um uit te leggen
ge waart haost familie van mijn
en die laotte nie zo hendig vallen
mer 't liep al 'nen tijd op 'n eind
ik hoef nie te gaon, want ik was al weg
onvermijdelijk en geleidelijk
dus 't wordt tijd um 't hardop te zeggen;
Lieven Heer, ik vuul 't nie meer

nou moet ik zeggen, Lieven Heer
da oew volgelingen ook nie helpen
ze zijn zo recht in de leer
hoe ik leven moet; ze weten 't wel
ze weten precies, wa ik zou moeten doen en laoten
en ze hebben 't Boek in de hand
stijf is de kaft en stijf zijn de woorden
tussen de regels lezen ze nie
hard is d'n taal, ik hoef 'm nie meer te heuren
Lieven Heer; vur mij hoeft da nie

nou moet ik ook nie, Lieven Heer
ineens as 't begint te nauwen
as ik 't heb verkloot gauw weer
hendig van d'n Heer gaon houwen
trapt er nie in, en ge moet 't ook nie willen heuren
en m'n bidden en zo evenmin
mer as ge ooit 'n kaarske ziet branden
kan 't van mijn zijn, vur die me lief zijn
en vur oew volgelingen recht in de leer
da ze verzachten, Lieven Heer
da ze verzachten, Lieven Heer